

[Inderigsministeren.]

apotekerafgift og -overskud vil kunne bestå nogenlunde uændret i fremtiden, og at også den mindskede udbyttespredning, der er vist i lovforslagets bemærkninger, kan bevares nogenlunde.

De ændrede afgiftsbestemmelser foreslås sat i kraft fra og med 1962. Ved en i foråret gennemført takstforhøjelse, som jeg om lidt skal omtale nærmere, blev det tilsigtet, at apotekernes gennemsnitsudbytte i 1962 med anvendelse af de foreslåede afgiftsbestemmelser uden ny takstændring skulle komme til at andrage ca. 50.000 kr., nogenlunde svarende til den nuværende løn for tjenestemænd i 29. lønningsklasse. Et gennemsnitsudbytte af denne størrelsesorden forekommer passende i forhold til de apoteksansatte farmaceuters lønninger. Disse vil på grundlag af den overenskomst, der blev afsluttet mellem Danmarks Apotekerforening og Dansk Farmaceutforening i juni i år, fra 1. maj 1962 på højeste løntrin udgøre 34 128 kr. årlig, hvortil kommer tillæg for vagttjeneste, personlige tillæg og andre særlige tillæg, i alt 5 000-6 000 kr. gennemsnitlig for hver farmaceut i fuld tjeneste. Det er tanken, at lønnen for statstjenestemænd i status 29. lønningsklasse fremtidig skal være vejledende for den regulering af apotekernes gennemsnitsudbytte, som finder sted gennem takstændringer.

Om det vil komme til at passe, at apotekernes gennemsnitsudbytte i 1962 med de foreslåede afgiftsbestemmelser kommer til at svare nogenlunde til lønnen i 29. lønningsklasse, må ifølge sagens natur stille sig noget usikkert på nuværende tidspunkt. I foråret skønnede man dette på grundlag af oplysninger om omsætningsforhold m. v. i det nærmest foregående års tid. Apotekernes omsætning er siden steget lidt mere end svarende til stigningen i 1960 og første kvartal af 1961, og det kan derfor være, at en takstnedsættelse vil blive aktuel i løbet af 1962, men dette stiller sig endnu ganske usikkert, idet flere andre forhold end selve omsætningernes størrelse spiller ind. Der sker således i disse år til stadighed en forøgelse af apotekernes salg af fabriksfremstillet medicin i forhold til salget af medicin fremstillet på apotekerne, og noget tyder på, at denne glidning har været stor i den sidste tid. Hvis dette er tilfældet, vil

det bevirke begrænsning af apotekernes overskud, idet fortjenesten er mindre på fabriksfremstillet medicin end på apoteksfremstillet medicin, og det kan derfor være, der ikke bliver grundlag for en takstnedsættelse i 1962.

Ud over de ændringer, som forslaget indeholder med hensyn til apotekerlovens afgifts- og tilskudsbestemmelser, ønsker jeg at omtale forslaget § 1, punkt. 7, vedrørende apotekerlovens § 25, som omhandler apotekernes åbningstider, samt forslaget § 1, punkt 6, som har sammenhæng hermed.

Den ordning, vi har her i landet i dag såvel med hensyn til apotekernes åbningstider som med hensyn til apotekernes vagter om natten og på helligdage — ordningen findes nærmere beskrevet i bemærkningerne til lovforslaget — bevirker, at der i meget vidt omfang lægges beslag på den farmaceutiske arbejdskraft, der står til apotekernes rådighed; hensynet til sikkerheden ved apotekernes ekspeditioner kræver nemlig, at der altid er farmaceutisk uddannet arbejdskraft til stede ved ekspeditionerne. Denne arbejdskraft er dyr; jeg tænker i og for sig ikke hermed på de lønninger, som farmaceuterne som omtalt i det foregående vil opnå fra den 1. maj 1962, men jeg tænker i denne sammenhæng først og fremmest på, at her er tale om en højt uddannet arbejdskraft med studentereksamen og en efterfølgende 5-årig faglig uddannelse bag sig. Samfundet har foretaget betydelige investeringer, om jeg så må sige, ved gennemførelsen af denne uddannelse, og samfundet skylder derfor sig selv, at en sådan arbejdskraft bliver anvendt på den mest hensigtsmæssige måde. Af grunde, som er nærmere omtalt i bemærkningerne, mener jeg ikke, at man kan sige, at dette er tilfældet i dag. Man må spare mest muligt på en sådan arbejdskraft, således at den først og fremmest står til rådighed for apotekerne på de tidspunkter, hvor der er mest brug for den. Dette kræver imidlertid en meget smidig ordning, og her står apotekerloven med sin nuværende formulering i vejen på to punkter, idet den dels bestemmer, at apoteker overalt — med en enkelt undtagelse — skal holdes åbne inden for butikkers almindelige åbningstider, dels må antages at forudsætte, at apoteker, der ligger uden for områder med to eller flere apoteker,